

bestyrelserne for! Jeg synes egentlig ikke, man kan rette noget skarpere Angreb paa det kommunale Selvstyre end det, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt her i indirekte Form har rettet mod det, idet han lader Kommunalbestyrelserne sige til Lovgivningsmagten: I skuffer os, fordi I efter at have borttaget den Adgang, som vi efter Lovgivningen havde, nu alligevel fremtidig vil give os denne Ret — nu havde vi dog haabet, at vi for Fremtiden skulde staa under Formynderskab og ikke have en saadan Ret. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være rolig i saa Henseende for Kommunalbestyrelsernes Vedkommende, og at der ogsaa indenfor hans eget Parti — jeg tør vel sige næsten for hele Rigsdagens Vedkommende — er en saadan Respekt for det kommunale Selvstyre, at man ikke ganske hensynsløst og aabent vil sige, at det, Befolkningen ønsker, er en Indskrænkning paa dette Omraade for det kommunale Selvstyres Vedkommende.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg ligesom den ærede Ordfører for Flertallet anbefaler, at man stemmer mod de stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker Flertallet for dets Tilslutning til Lovforslaget. Derimod maa jeg beklage, at det konservative Folkeparti ikke, som jeg havde ventet, har kunnet slutte sig helt ud til Lovforslaget. Ved første Behandling udtalte det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sig som Ordfører for det konservative Folkeparti paa en saadan Maade, at jeg maatte have Grund til at tro, at jeg kunde vente at faa det konservative Folkepartis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse i dette Ting. Nu har imidlertid det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget delt sig i to Mindretal, der hvert møder med sine Ændringsforslag.

Der er en betydelig Forskel paa disse to Mindretals Stilling, det skal jeg villigt erkende. Jeg skal villigt erkende, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fremførte i Dag, er væsensforskellige fra de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsatte. Jeg maa indrømme, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har en rigtig Opfattelse af Vanskelighederne for Lejerne. Jeg giver ham fuldt ud Tilslutning til hans Udtalelse om, at det fortsat var en Nødvendighed at træffe regulerende Foranstaltninger, og jeg

maa efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, tro, at jeg kan vinde hans og i hvert Fald en Del af hans Partis Tilslutning til det Lovforslag, som jeg agter at fremsætte i næste Rigsdagssamling. Jeg haaber i det mindste at faa en velvillig Behandling af et saadant Lovforslag fra det ærede Medlems og hans Partifællers Side, idet jeg vedvarende haaber, at det ærede Medlem ikke taler ud fra en rent subjektiv Opfattelse, men ogsaa paa sit Partis Vegne, i hvert Fald delvis.

De to ærede Medlemmer af Udvalget, Bouet og Johannes Lou, erkender, at det Lovforslag, jeg har fremsat, er vel begrundet, men de vil alligevel ikke stemme for det, saaledes som det er fremsat. De stiller Ændringsforslag om, at Huslejenævnene i Provinserne overalt skal være ophørt fra 1. Maj i Aar at regne. Til Gengæld vil de være med til at indføre i de Byer, hvor Huslejenævnene indtil nu i Foraaret var til Stede, en toaarig Reguleringsperiode. Jeg maa erkende, at jeg ikke rigtig forstaar, hvorfor de to ærede Medlemmer vil gaa denne Vej. Jeg anser Reguleringsbestemmelserne for at være meget ufyldstgørende, meget vanskelige at haandhæve. De er i Virkeligheden for rigoristiske, og saafremt de skal have den Betydning, de skulde have, at være et virkeligt Værn for Lejerne, kan de komme til at virke uretfærdigt overfor Ejerne, idet de ikke aabner nogen Mulighed for en Nuancering; man skal tage Bestemmelserne bogstaveligt; der maa ikke ske Opsigelser, der maa ikke finde Lejeforhøjelser Sted i den Periode, indenfor hvilken de virker, og det kan i visse Tilfælde være meget uheldigt. Jeg forstaar meget vel, hvorfor man har formet Bestemmelserne saaledes, man har ikke villet gøre Byraadene eller Kommunalbestyrelserne til nye Huslejenævn; men jeg maa alligevel sige, at jeg tror, at alle Parter havde været bedre tjent med at tage Regeringens Forslag, og give Mulighed for, at der fortsat kunde være Huslejenævn i de Byer, hvor Nævnene ellers hører op nu.

Det andet Mindretal, som repræsenteres af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, vil overhovedet ikke være med til at yde Provinsens Lejere nogen Art af Beskyttelse ud over den Beskyttelse, der allerede er givet ved den Lov, som jeg her har foreslaaet Ændringer i. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil derimod være med til fortsat at sikre København en Beskyttelse, idet han erkender, at der fremdeles er Bolignød i København. Han